

Skattefrihed ikke en given ting

Fjernvarmeværker, der etablerer nye aktiviteter, som eksempelvis fjernkøling, risikerer at blive skattepligtige.

JURA

Af statsautoriseret revisor

Jeanette Staal, BDO ScanRevision

Som bekendt er fjernvarmeværker ikke skattepligtige. Skattefriheden er dog betinget af to ting. For det første skal adgangen til leverancer fra værket stå åben for alle inden for det område, hvori værket arbejder. For det andet må værkets indtægter – bortset fra en normal forrentning af en eventuel indskudskapital – udelukkende anvendes til værkets formål. Det gælder såvel under den løbende drift som ved værkets lukning, herunder ved likvidation eller fusion.

De regler, der sikrer fjernvarmeværker skattefrihed, rummer ingen bestemmelser om, hvorvidt skattefriheden også gælder, hvis værket etablerer nye – såkaldte sideordnede – aktiviteter. Det er der imidlertid nu kommet en foreløbig afklaring på. Skattemyndighederne har således for nylig i et såkaldt bindende svar fastslået, at skattefriheden mistes, hvis fjernvarmeværker giver sig i kast med den slags.

Jeanette Staal mener ikke der er tvivl om, at værker, der giver sig i kast med sideordnede aktiviteter, sætter skattefriheden på spil.

Sagen angik et østjysk fjernvarmeselskab, der overvejede at udvide sine aktiviteter til også at omfatte "jernkøling". Dette skulle ske ved hos interesserede forbrugere at opstille kølemaskiner, der med fjernvarmen som drivkraft kunne producere køling efter absorptionsprincippet. Varmen skulle leveres i det eksisterende ledningsnet og med værkets normale tryk og temperaturer.

Inden igangsætningen anmodede selskabet SKAT om bindende svar på, hvorvidt den nye aktivitet ville påvirke selskabets skattefrihed. Dette svarede SKAT bekræftende på. Efter deres opfattelse ville selskabet ved en igangsætning af den nye aktivitet miste sin skattefrihed. Dette ville også være tilfældet, selv om aktiviteten blev etableret i et skattepligtigt datterselskab.

SKAT begrundede afgørelsen med, at varmeforsyningsloven alene omfatter opvarmning og forsyning med varmt vand. Efter myndighedernes opfattelse kunne "jernkøling" derfor ikke antages at være omfattet af loven, og prisdannelsen for denne derfor heller ikke baseret på "hvile i sig selv" princippet. På denne baggrund, samt da Landsskatteretten tidligere har fastslået, at skattefrihedsreglerne skal fortolkes strikt efter deres ordlyd, mente myndighederne ikke, at selskabet ville kunne opretholde sin skattefrihed. Etableringen i et datterselskab var udelukket, da muligheden for at placere sideordnede aktiviteter i sådanne efter lovens ordlyd er forbeholdt havne og lufthavne.

Afgørelsen er måske ikke overraskende, men den viser i alle tilfælde, at skattemyndighederne fortolker reglerne meget stramt. Hvis det lykkes at få gjort "formålsbestemmelsen" i varmeforsyningsloven lidt bredere, må man dog formode, at dette vil smitte af på skatteområdet, da afgørelsen som nævnt er truffet med henvisning til denne lovs snævre virkeområde.

Afgørelsen, der ikke er offentliggjort, er ikke en lov. Den binder derfor ikke fjernvarmeværkerne, men udtrykker kun SKATs opfattelse. Der er derfor ingen tvivl om, at skattefriheden bliver sat på spil, hvis der er værker, som giver sig i kast med sideordnede aktiviteter.

jes@bdo.dk